

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **podeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krona. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, narreč. Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnapre.

Za **inserate** se plačuje 1 krone temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Zadružna Zveza v Celju, registrovana zadruga z omejeno zavezo

razteza svoj delokrog po Štajarskem, Kranjskem, Koroškem, Primorskem in v Dalmaciji ter ima namen, pospeševati razvoj zadrúžnega delovanja v obče ter zastopati koristi svojih članov v vsakem oziru.

Zadružna Zveza v Celju

sprejema za člane vse pridobitne in gospodarske zadrúge in društva kakoršnekoli vrste kakor: lranilnice in posojilnice, mlekarske in sirarske, kmetijske, konzumne in produktivne zadrúge i. t. d.

Zadružna Zveza v Celju

snuje in pospešuje pglavitno **slovenske kmečke Raiffeisenske** posojilnice ter kmetijske, mlekarske in druge gospodarske zadrúge.

Revizijsko koncesijo

ti pravico izvrševati obligatorično revizijo zadrug in društev po določilih zakona od 10. junija 1903, drž. zak. št. 133 je podelilo visoko c. kr. ministrstvo za notranje stvari Zadružni Zvezi v Celju z ukazom od 22. marca 1906 št. 743 ter izvršuje ista revizije po svojih strokovnjakih.

Denarna Centrala Zadružne Zveze v Celju

je urejena vsem novodobnim potrebam primerno ter oskrbuje denarno spornavnavo med svojimi članicami.

Denarna Centrala

sprejemlje denar na obrestovanje v tekočem računu ali kot hranilne vloge, katere obrestuje po najvišji mogoči obrestni meri in jih izplačuje na zahtevanje poštnoobratno.

Denarna Centrala

dovoljuje in izplačuje zadrugam kredit v tekočem računu ali kot naložbe po kar najbolj mogoči nizki obrestni meri in kar najhitreje.

Denarna Centrala

bode imela prometa leta 1906 približno okroglo **15 milijonov kron** ter je ista velika dobrota za vse članice.

Vse zadrúge Zadružne Zveze v Celju so imele v letu 1905:

denarnega prometa	K 189.442.907'26
čistega dobička	464.824'49
rezervnih zakladov	3.240.361'48
skupnega lastnega imetja	5.255.295'68
ter vseh aktiv (premoženja) skupaj	86.694.265'71

Zadružna Zveza v Celju

je član Splošne Zveze kmetijskih zadrug avstrijskih na Dunaju, ki izvršuje pri istej tudi obligatorično revizijo.

Zadružna Zveza v Celju

bode imela koncem leta 1906 učlanjenih okroglo 170 zadrug.

Zadružna Zveza v Celju

je naslednica poprejšnjega društva Zveza slov. posojilnic, ki je bila osnovana leta 1883. Delovanje teh korporacij in njenih funkcionarjev traja toraj že 24 let in je to najstarejša Zadružna Zveza na Slovenskem in na slovanskem jugu sploh.

C. kr. politična ekspozitura je pozvala obdolžence na uradni dan ter je spisala njihove izjave v „Strafregister“ v nemškem jeziku.

C. kr. okrajno glavarstvo v Slovenjemgradu je na to vse tri splavarje obsodilo v „Strafregistru“ zaradi prestopka § 93. naredbe z dne 16. novembra 1851 drž. zakonika št. 1 iz 1852. I. v smislu ministrske naredbe z dne 30. septembra 1857 l. drž. zak. št. 198 vsacega na 4 K globe na korist ubožnega zaklada občine Šmartno na Paki oziroma vsacega na 10 ur zapora.

Glavarstvu se niti sanjalo ni, da bi razsodba morala biti slovenska, zato je ves „Strafregister“ po nemško spisal, še več ono teh tiskovin v slovenskem jeziku niti nima.

Ves obširni akt obstoječ iz 7 nemških dopisov se je na to po politični ekspozituri v Mozirju doposlal občini Kokarje z nalogom, naj ona obsojencem razglasi razsodbo nemškega „Strafregistra“ ter naj to tiskovino v tem smislu popolni in v 8 dneh ves akt vrne s poročilom, ali se dajo globe iztirjati ali ne.

A kaj je storil zavedni kokarski župan?

„Gosposka je povsod enaka, naj že bo v Celju ali Slovenjemgradu. Slovenca pozna le v davkarijah in pri vojaških naborih. Tudi pri občinah ga hoče prezirati, če se drugi daste, jaz se ne vdam!“ Tako je listal župan po nerazumljivem obširnem nemškem aktu ter konečno velel tajniku spisati sledečo pritožbo:

Broj 1471.

C. kr. namestniji

v Gradcu,

s prošnjo, naj se blagovoli oskrbeti prevod akta osobito tiskovine „Strafregister“, da bode zamogel podpisani župan vse njegove razpredelke sam prečitati in razumeti. On ne more kot odgovoren načelnik občine in ne sme ničesar podpisati, kar ni pisano oziroma tiskano v slovenskem jeziku, nemščine ne razume.

Županstvo občine Kokarje, dne 18. oktobra 1906.

Župan: Jernej Šestir.

Brez sodelovanja občine se ta razsodba ni dala izvršiti.

C. kr. namestništvo je vrnilo ves akt okrajnemu glavarstvu Slovenjegraškemu z nalogom, naj v tem smislu uraduje.

Ker v Slovenjemgradu niso imeli slovenske tiskovine so si jo morali sami narediti in ves nemški „Strafregister“ prestaviti na slovenski jezik, potem je ves akt znova romal k ekspozituri v Mozirje in odtod zopet na občino Kokarje; tako, da se je izvršitev kazni zapoznila za poldrugi mesec. Ako bi ne bili županu ustregli, bi kazni ne mogli zlahka izvršiti.

Uspehi občine Kokarje za pravice slovenskega jezika.

(Dalje.)
VIII.

Splavarji, nikarte pušiti v železniških vozovih, ki niso namenjeni za kadilce!

Če vas v takih vozovih sprevodnik pozove pušenje opustiti, ubogajte, sicer zakrivite prestopke proti pravilom železniškega obrata!

Trije splavarji iz občine Kokarje

se niso hoteli tem pravilom in sprevodnikovemu opominu pokoriti; zato jih je zasegla kaznujoča roka politične oblasti.

Ker se je prestopke zgodil na progi med Polzelo in Pako na Rečici torej na tleh c. kr. okrajnega glavarstva Slovenjegraškega je ta oblast na podlagi orožniške ovadbe prevzela vso obravnavo.

Popisali so najprvo na samonemški tiskovini „Strafregister“ vse tri splavarje potem njihovo kaznjivo dejanje, konečno se iz orožniške ovadbe

Slovenjegraške ni moglo dognati v kateri občini ti splavarji prebivajo. Štiri orožniške postaje so bile na delu tako dolgo, da so jih našli v občini Kokarje. Da so bili vsi dopisi c. kr. orožnikov samonemški se ni čuditi, a čuditi se moramo, da je občina Šmartno na Paki, ki je bila v ti zadevi vprašana, odgovorila glavarstvu v Slovenjemgradu po nemško, čeprav je bil dopis tega glavarstva dvojezičen. Zdi se, da hoče biti ta slovenska občina bolj nemška nego glavarstvo samo.

S tem slučajem je znova dokazano, da ima občina v izvrševanju pravic slovenskega jezika veliko moč. Ona državnim uradom sicer ne sme vselej odkloniti sodelovanja, a ni ga dolžna izvršiti, če državne oblasti ne ustrezajo njenim zakonitim jezikovnim pravicam.

Slovenski župani, bodite varuhi, oznanjevalci in nositelji teh pravic. Povejte vladi, da ne morete in da ne smete ničesar podpisati, česar si ne morete na lastne oči prečitati. S tem ravnanjem pridobite slovenskemu jeziku vse pravice a slovenskim sinovom boljše službe pri političnih oblastih, katere drugače zasedejo Nemci, češ, slovenskega jezika ni treba znati, saj slovenski župani kaj radi po nemško uradujejo; zato le na Slovensko Nemce, Slovenci pa naj gredo za delavce in nižje uradnike, ali, če jim to ni prav, onstran morja v Ameriko!

Svetovno-politični pregled.

Domače dežele.

V državnem zboru je bila končana debata o § 42. volilnega zakona in sprejet je bil predlog odseka, kateri določa, da mora biti v zbornici navzočih 343 poslancev, kedar se bode v bodoče sklepalo o spremenitvi volilnih okrajev.

Predlog posl. Pergelta, da naj se z volilnim zakonom h kratu tudi postavno določi število nemških delegatov za Češko in Moravsko, je bil odklonjen in se bode o tem vprašanju razpravljalo posebej, ko bode ves kompleks zakonov o volilni preosnovi v zbornici že rešen. Za Pergeltov predlog je glasovalo samo 111 poslancev.

Zbornica razpravlja sedaj o razdelitvi volilnih okrajev ter bode še danes debata končana in glasovanje dovršeno. Čeli so v razpravi o tej skupini naenkrat začeli opozicijo in celo obstrukcijo, katero so kmalu zopet opustili, ker so Poljaki in člani slovanske zveze sklenili glasovati za predlog odsekov in proti manjšinskemu predlogu Kramarčevem.

V odseku za volilno reformo je razprava o zakonu o varstvu volitev. Debata je zelo živahna. Do sedaj so sprejeti §§ 1. do 3. nepremenjeni, po predlogu pododseka.

Odsek za razdeljevanje podpor po ujmah oškodovanim krajem, je predlagal, naj se v bodoče postavi v državni proračun po 10 milj. kron, katero svoto naj se po trdno določenem razmerju razdeli na posamične dežele. Upotrebo in upravo teh tako nastalih

fondov naj se odkaže namestnikom ali predsednikom kronovin s sodelovanjem posebnih deželnih odborov. Podpre naj se v bodoče dele samo tedaj, če so celi okraji ali skupine ljudi p ujmi oškodovane, nikdar pa ne posamičnim osebam. Odsek poziva vlado naj v tem smislu izdela zakonski načrt ternaj ga predloži že prihodnjemu državnemu zboru v pretres.

Trgovinski minister je predložil zbornici zakon, po katerem se vlado pooblašča, da provizorično uredi trgovske odnose do 31. decembra 1907. z onimi državami, s katerimi še niso sklenjene trgovinske pogodbe.

V poslanskih krogih je naten odpor proti nameravani pogodbi z novim paroplovnim društvom „Dalmacija“, ker so si posamična društva in podjetniki svoje parnike, katere bi radi preuustili „Dalmaciji“, previsoko zaračunal in bi se vsled tega ne moglo novo društvo postaviti na zdravo gospodarsko podlagi. V poslanskih krogih prevladuje mnenje, da bo bolje urediti paroplovne zveze z Dalmacijo le začasno z novo pogodbo z „Lloydom“, kakor pa se vezati kar za 20 let z novim podjetjem „Dalmacija“, katero bi itak vsled slabega financiranja le težko tekmovalo z „Lloydom“ in „Ogrsko-hrvatskim paroplovnim društvom“.

Volitve v moravskih mestih so dovršene in so končale z neuspehom za mladočeško stranko. Večino mestnih mandatov so pridobile klerikalne stranke.

V ogrskem državnem zboru je te dni minister notranjih stvari izjavil, da uživajo na Ogrskem nemadžarske narodnosti največjo prostost. To si upa grof Andrassy reči par dni po pravdi proti župniku Jurigi in par dni pred začetkom podobnih pravnih se proti drugim dvajsetim Slovakom. To dokazuje, koliko je tej koalicijski vladi do narodne in politične svobode nemadžarskih narodnosti, koliko jim je pa do življenjskih in socialnih razmer in še posebno, do ureditve razmer kmetijskih delavcev, nam priča dejstvo, da si je drznil staviti grof Dionis Wenckheim predlog, naj se uvede na Ogrsko 15 do 20 tisoč kineških delavcev! Kineze na Ogrsko, ogrske narodnosti pa s trebihom za kruhom v Ameriko. Iz Ogrske se izseli na leto 46 tisoč Slovakov, Hrvatov in Madžarov v Ameriko, ker ne dobe doma dela, in ti gospodje hočejo te izseljence nadomeščati s Kinezi. Seveda, gospodje bi smeli delati s Kinezi kakor z živaljo in plačevali bi jih kakor bi se jim zljubilo. To bi bilo za to gospodo kakor nalašč.

— Hrvatskem saboru je sprejeta adresa na kralja, v kateri se izreka

želja, naj se dovoli zastopnikom Dalmacije pristop v hrvatski sabor, da se izrečejo o združenju Dalmacije s trojedino kraljevino. V adresi je tudi izrečena želja, naj se uvede splošna volilna pravica. (Adresa pravi samo splošna in ne tudi enaka volilna pravica.)

Vnanje države.

— **Rusija.** Ruska vlada namerava najeti novo posojilo na Francoskem, tako poroča „L'Humanite“. To posojilo, pravi imenovani list, bode vlada potrebovala morda proti novi dumi, ako bi ta bila taka, kakor je bila prva.

— **Srbija.** Srbska vlada pripravlja zakonski načrt o ustanovitvi trgovskih agentur na Srbskem in v inozemstvu. — **Novega** posojila se udeležijo samo švicarske in belgijske banke; dunajskim bankam javna vdeležba ni mogoča radi carinske vojske med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

— **Rumunsko.** Državni zbor je začel novo zasedanje s prestolnim govorom, v katerem pravi kralj, da so diplomatske zveze z Grško pretrgane, ker vladi kljub vsem prizadevanjem ni bilo mogoče sporazumeti se z grško vlado, vendar upa, da se to v bodoče zgodi.

— **Nemčija.** Novi načelnik kolonijalnega odseka Dernburg je v drž. zboru povdarjal potrebo, da se v afriški koloniji začne sistematično kolonizirati. V ta namen treba pred vsem sezidati potrebne železnice in luke ter tudi upravo kolonije preosnovati in posebno ločiti politično in vojaško upravo.

Dopisi.

Celje. Uradni prostori c. kr. glavne davkarije v Celju so v vsakem obziru tako nedostatni, da je njih nedostatnost ne samo učeuen škandal, ampak tudi trajen napad na zdravje uradnikov, ki so obsojeni v teh katakombah uradovati in strank, katere imajo v njih kaj opraviti. Stanovanje, v katero je državna uprava umestila menda največji davčni urad na Spodštajerskem, je po vsem ustroju hiše soditi, bilo namenjeno za vratarja. Družina štirih ali petih glav bi s tem za silo shajala. Spredej, z okni na trg, so tri ali štiri nizke, ozke, obokane in zatohle sobice, katere so pa po dolgem z leseno in stekleno steno pregrajene na dvoje. V kletkah ob nizkih, zamreženih oknih se stiska 12 uradnikov, kateri se med mizami, pulti, knjigami in drugimi uradnimi pripomočki komaj gibljejo. Druga polovica teh katakomb tvori dolg, ozek in temen hodnik, v

katerem se vrši ves promet s strankami, Strank je vsak dan do 300; vrhu tega pride vsacega prvega in drugega v mesecu okolo 700 ljudi po svoje plače in pokojnine. Hodnik za stranke je komaj dva do dva in pol metra širok, pred blagajno je za vso to množico strank komaj pet do šest kvadratnih metrov prostora. Dohod in odhod se vrši skozi ena sama vrata. Ob sedmih dneh naraste število strank do 700 in še više. Ob takih dneh spraznijo ona dva prostora z oknom na dvorišče, v katerih navadno uraduje nekoliko uradnikov tudi čez dan pri plinovi luči ter napravijo tako poseben izhod, ker bi bil sicer vsak promet absolutno nemogoč. Kdor ni tega videl, bi mislil, da je kaj tacega v dobi obrtnih nadzornikov sploh nemogoče. Vzduh v teh uradnih prostorih je tak, da bi ga lahko rezal. Kako tudi ne? Okna na trg ne smeš odpreti, ker bi sicer navstal uradnikom in strankam neznošen prepah in je torej ta, od izparavanj stotin ljudi okužen in od plinovih svetilk, katere morajo zaradi premajhnih in zamreženih oken prav zgodaj prižigati, razgreti zrak še manjše zlo. V tem vzduhu, v tej guječi in zmešnjavi naj uradniki mirno opravljajo svojo odgovorno službo, stranke pa v zahvalo, da nosijo svoj denar v davkarijo, tvegajo zato svoje zdravje. Davčni uradniki v Celju morajo imeti pač železno zdravje ali pa naravnost nečuvstvo razvit čut dolžnosti, da v takih okoliščinah opravljajo svojo službo. Čuditi se mora vsak, da jih ni vsaj polovica neprestano bolnih. Z druge strani pa treba pibiti, da je od državne uprave naravnost brezvestno, da svoje uslužbenke in stranke postavlja v takih uradnih prostorih v trajno nevarnost, da si svoje zdravje pokvarijo. Ta nevarnost je posebno za uradnike v resnici velika, ker so prisiljeni dan za dnevom dopoldne in popoldne delati v teh prostorih in v takem vzduhu. Deželno finančno ravnateljstvo se lahko prepriča o resničnosti te trditve, da mi to slavno oblastvo naravnost pozivljemo, naj pošlje obrtnega nadzornika v Celje in naj mu naroči, da uradne prostore preišče po predpisih, veljavnih za privatne podjetnike. Prepričan sem, da bode obrtni nadzornik predlagal, naj se te uradne prostore iz zdravstvenih obzirov nemudoma zapre in vstavi nadaljno uradovanje, dokler se ne dobi za to primernih prostorov. Kar velja za privatnike, mora veljati tudi za državno upravo.

Potreba uradne hiše za Celje je nujnejša, kakor marsikaj drugega. Če vlada ne vidi in neče videti te potrebe

LISTEK.

Diogen.

Hrvatski pisatelj Avgust Šenoa, prevedel —nj—.

(Dalje.)

Domači sin, visokorastel, močan mož resnega obraza se je sprehajal na hodniku s polkovnikom Klefeldom in kanonikom Adamom Patačičem. Pri oknu sta se pogovarjala komisar banske krajine Štefan Patačič in grof Krsto (Krištof) Oršič, a banov namestnik, popolen plemenitaš, je poslušal z nekim čudovitim brezbrizjem dolgovozno pripovedovanje debelega zagrebškega stolnega prošta Čegetke, kateremu se je nasmehljal od strani semtertja dobro rejeni kanonik Vuk (Bolfank) Kukuljevič. Mlajši plemiči, gospodje častniki in nečastniki so stali ponižno v polkrogu, kajti zabava se še ni pričela. Samo od glavne stranke v saboru ni bilo živega krsta, ne Raucha, ne Najšiča, Bužana, Bačana, ali Kuševića. Zadovoljnim okom je zrla baronica ta

svet krog sebe, kateremu je bila takorekoč vladarica.

„Le mirno“, pravi polglasno z nasmehom Krčeliču, „ta priložnost je za vas vrlo dobrodošla. Odobravam popolnoma vašo osnovo. Okrepiti moramo svojo stranko, tako privežemo nase mladega Pakiča, kraljičinega ljubljence. Tudi rektor Pepel mi je razložil stvar prav obširno in jaz odobravam vaše nakane. Vem, ljubi kanonik, da je Nemcu Klefeldu samo za hrvatski denar, a nam za moč. Ne da? Da, da, ugriznila bode Raucha in njegove v srce.“

„Toda kako začnemo, gospa baronica?“ vpraša Krčelič.

„Prepušitate to meni“, zamahne Julijana z roko, „nisem bila zastoj dvorna dama že na dvoru cesarja Leopolda prvega, kjer se je spletkarilo po španskem načinu. Tudi vem, kdaj bo pravi trenutek. In Belizar je tudi moj botrček, ki ne pozna prav nič sveta. Samo prepuštitite to meni.“

„Madame la baronne“, pravi Klefeldova izza pahljače, ko je zopet

obregnila svojo edinko, „lega vašega gradu je resnično romantična, opazila je to tudi „ma petite Amelie“ (moja ljuba Amalija).“ Amalija pogleda začudeno svojo mater, ker teh besed ni nikdar spregovorila.

„Lepo je tukaj, da“, pritrdi stara baronica, „toda romantično? Tega ne vem. Preveč stara sem. Imam že devetinsedest let. Da je vse tudi romantično, to naj presoja mladi svet, n. pr. moja ljuba Amalija.“

Amalija se poklori in odvrne ironično:

„Kaj ukazuje vaša milost, da naj presojam romantičnost?“

Sedaj jo dregne Margareta prav močno, a Julijana se ironično nasmehe in obrne proti Krčeliču:

„A propos, reverendissime. Adam Bačan je spet pri škofu?“

„Da, milostljiva botra, ali pravilnejše, v škofovi palači, ker škofa ni doma. Pripeljal je s seboj štirideset služabnikov, pa vam jedo in pijejo.“

„Je tudi žena Terezija z njim?“

„Da.“

„Kaka žena pa je to?“

„Mlada, vragometna Madjarica, trikrat močnejša in trikrat pametnejša kakor njen mož.“

„Torej nova zabava za zagrebško gospodo.“

Na hodniku vpraša Klefeld barona Troila:

„Pojdete li skoro na zborovanje v Požun?“

„Čez nekaj dni.“

„Pojde tudi Bačan?“

„Brezdvomno.“

„Qua baro regni“, pripomni kanonik Patačič.

„Baron, ali znate, kaj pomeni zlata veriga, poslana Rauchu?“

„Menda je nagrada za glasovanje o graničarski diplom“, odvrne nekako zlobno Troilo.

Gospod Čegetek je tolkel neprestano pred banovim namestnikom po svojem trebihu.

„Vaša ekscelenca, ali je res, da nas gospod škof Klobušicki kmalu zapusti?“

(Dalje prihodnjic.)

in rajše stavi v trajno nevarnost zdravje svojih uradnikov, ki jej služijo in trank, ki jej davke plačujejo, naj jo pa poslanci na to opozorijo. Ali ni poslanec Pommer še nikdar čul o tej misli? Briga se za toliko nepotrebnih stvari, o teh škandaloznih in naravnost pregrešnih nedostatkih pa še ni spregovoril. To vprašanje naj sproži in prepričani smo, da ga bodo v tem tudi naši poslanci drage volje podpirali, ker tu se gre za odstranitev vnebovpijočih nedostatkov, ki postajajo naravnost obče nevarni. Na delo torej gospod poslanec, čas je, da v zadnjem trenutku še storite, kar bi se bilo moralo že zdavnaj zgoditi.

Iz Trbovelj. Pretekli teden je krožila med nami okrožnica s sledečo vsebino:

Zvonil je „Zvon“ nam veličastno pesem, a ga je udušila megla mlačnosti, ki žalibog tako vztrajno pokriva trboveljsko dolino in ž njo trboveljske Slovence. Recimo, da idealnega petja z velikimi načrti sploh ne moremo gojiti. Zato pa bodimo vsaj praktični in storimo — če že drugega ne — vsaj nekaj za lastno zabavo. Za enkrat naj morebiti zadostuje samo to! S časom pak uvidimo, da je vse, kar storimo v združitvi zase, tudi v prid naši okolici. Zato pa vsi, kar Vas je volja, na krov, da zadoni naša pesem kot znak naše delavnosti. Naša pesem naj razpodi meglo zaspanosti.

Vabimo Vas torej, da se gotovo udeležite prijateljskega sestanka, na katerem se hočemo pogovoriti o ustanovitvi pevskega društva. Sestanek je določen na nedeljo, 25. t. m. pri gosp. Forteja na Vodah ob 4. uri popoldne.

Pevci.

Na ta poziv se je zbralo na sestanku 30 navdušenih pevcev. Po daljših debatah se je sklenila ustanovitev svojega „Slovenskega pevskega društva Trbovlje“ s sedežem v Trbovljah. V pripravljalni odbor se volijo g. spodje Dolničar Anton, Velkaverh Josip, Moll Oskar, Režun Karl in Kuhar Anton, kateri imajo nalogo sestaviti pravila v teku enega meseca in vse potrebno ukreniti k ustanovitvi toli potrebnega društva. Tako se bo uresničila iskrena želja, ki se goji že nekaj let med tistimi, ki bi radi peli in se v tej umetnosti nadalje izobrazili. Živeli!

Hrastnik. Dne 25. t. m. se je vršil shod na lepem in prostornem dvorišču gosp. Roša, župana v Hrastniku. Zbralo se je bilo to nedeljo veliko število delavstva, kateremu je bil tudi namenjen ta shod. Bilo je zbranih okoli 400 mož-delavcev, ki so ta dan pokazali, da delavski stan ne zaostaja za drugimi, ampak da krepko koraka z drugimi v stanovski in narodni zavesti — povdarjam zlasti v narodni zavesti — ker se le preveč Slovencev vjame v tuje zanjke ter služi nehoti in nevede mesto svojim stanovskim koristim, ponemčujočim težnjam naših narodnih nasprotnikov. Mnogo jih je, ki so tako zaslepljeni, da zgube čast in spoštovanje do svojega maternega jezika in pošiljajo svoje otroke v nemške šole, misleč, da je to v interesu delavstva in v duhu mednarodne socialne demokracije, kar pa ni res.

Ali hrastniški delavci so pa v nedeljo pokazali, da se ne dajo voditi od nemških zapeljivcev in da nočejo biti le za parado nemškim voditeljem.

Prvi na tem političnem shodu je govoril g. dr. Anton Gosak, ki se je že pri mnogih prilikah pokazal, da se zavzema za delavstvo. Pisal je tudi že o delavskem vprašanju, posebno o mezdi.

Na shodu v Hrastniku je to pot govoril o razvoju delavskega stanu, o zavarovanju delavcev, o delavskih konsumih in o šoli. Dokazal je opraviče-

nost delavskih konsumnih društev, katere vračajo delavcu-konsumentu koncem leta del dobička. Naravnost nedopustno in sramotno bi bilo za vse hrastniško delavstvo, ako bi načelnik njihovega konsumnega društva deloval kot tak proti konsumu in hotel ustanoviti drugo trgovino, ki bi le njemu nesla, a delavci bi nič drugega ne imeli od tega, kakor da bi se jih izžemalo. — Dalje govori o šolskih razmerah v Hrastniku. S svojim srečnim nastopom in temeljito preudarjenim govorom je vse može-delavce navdušil za otroški vrtec in jih prepričal o škodljivosti nemške šole.

Kot drugi govornik je nastopil g. I. Rebek, ki je zelo priljubljen na vsem Spodnjem Štajerskem. Burno pozdravljen je govoril g. Ivan Rebek o narodnostnem vprašanju med delavstvom. Poudarjal je potrebo, da se tudi delavec zaveda svoje narodnosti, ker je delavski stan važen del slovenskega naroda ter bode baš zato v političnem življenju našega naroda prej prišel do veljave in ugleda, kakor če bi se na slepo priklopil tujcem ali celo našim narodnim nasprotnikom.

Nato so bile enoglasno sprejete naslednje tri resolucije:

1. Soglasno izrečejo zborovalci svoje ogorčenje proti bivšemu načelniku konsumnega društva, ki je kot tak snoval in še zdaj snuje samostojno trgovino in se obračajo na vse odločujoče faktorje, da bi preprečili ustanovitev te trgovine.

2. V drugi resoluciji pa protestujejo delavci proti ustanovitvi nemške šole ter izrekajo, da so pripravljeni preklicati svoje podpise vsi oni, kateri so prošnjo za nemško šolo podpisali, ker so bili k temu zapeljani.

3. V tretji resoluciji se proglašajo vsi hrastniški slovenski delavci članom nove narodne stranke za Štajersko.

Ta shod je velikega pomena zato, ker so delavci odločno pokazali, da so se naveličali hlapčevati nemškim bogovom, da so se otrsli nemškega tiranstva in spoznali pravo pot, ki je edina vodi do političnih, gospodarskih in kulturnih uspehov.

Sv. Jurij ob Ščavnici.

Martin Krpan pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Krpan in pri Sv. Juriju?! — kdor pozna igro in razmere jurjevske — se se čudi, strmi — drznosti Jurjevčanov. Pa naši priprosti knečki igralci niso imeli niti najmanjšega pomisleka zahtevati uprizoritev te igre, zagrozivši, da se odrečejo vsakemu nadaljnjemu sodelovanju, če se ne pokaže Martina Krpana. In inteligentni, delavni in požrtvovalni voditelji so se uklonili elementarni ljudski volji ter začeli pripravljati Krpana, katerega so prikazali dne 25. novembra 1906. na tistih malih deskah, ki pomenijo svet!

Drznost podjetja čutili so prireditelji še le, ko so videli zadnji kotiček natlačen z gledalci, ko so jim pošle še vstopnice.

Prirediteljev in posebno igralcev srčno tesnobo zapazili so igralci takoj začetkom igre — mogoče tudi, da so nerodni ministri v svoji samopašnosti le nalašč leno, neživahno igrali — še le, ko je nastopil princ Andrej, prišlo je življenje med igralce, med poslušalce! Potem je pa šlo naprej vedno živejše, vedno lepše — slutili smo, da je vsak igralec na svojem mestu, da je vsaki ugloben v svojo vlogo, da jo razumeva! Težko je dati situaciji primeren izraz z besedo in kretnjo, vendar so vsi igralci neporečno svojo nalogo izborno rešili, za kar se želi zasluženo priznanje in hvalo, ne izvzemši ministrov, kojih vloge so polne najkomičnejših rečij!

Namen tega dopisa ni kritikovati posameznih igralcev, ki gotovo ne za-

htevajo svetovne slave — doma jih pa itak vsak dobro pozna, kdor ni zamudil od ravno istih igralcev uprizorjenih „Rokovnjačev“, ki so čez vse častno uspeli; namen je namreč seznaniti slovenski svet z dejstvom, da so Jurjevčani za vse dobro in lepo dovzetni — pa ne samo z besedo, nego s pozitivnim delom. Uprizoritev Rokovnjačev in Martina Krpana dokazuje, da imajo Jurjevčani poleg potrebe človeškega življenja do jedi, pijače in spanja, tudi moralno potrebo do izomike, do razširjenja znanja in vede! Te moralne potrebe pa ne prenašajo nedejavno, marveč, kakor si lačen človek vzame kos kruha, segnejo po kakem igralskem komadu in hajd na deske ž njim! Kakor se pak izomikan človek v gladu nasiti rad s kako boljše jedjo, kakor so n. pr. nezabeljeni žganci, tako segajo naši jurjevski diletantje tudi po le dobri dušni hrani, po priznani dobrih igrah. In voditelji tega dobrega, inteligentnega ljudstva razumejo potrebo istega, saj žive vedno med njim in zvedo njegove najtajnejše težnje in potrebe — imajo pa ti voditelji tudi zadosti dobre volje žilave delavnosti, nesebične ljubezni do ljudstva in organizatoričnega talenta ter samostojnega prepričanja, da iščejo po dobrih sredstvih zadoščati tej potrebi narodovi, upoštevajoči narodovo voljo in razumevajoči njegovo potrebo po boljši naravni duševni hrani!

In gledalci — občinstvo! Zasluži ravno isto priznanje in hvalo, kakor igralci z njihovimi voditelji vred, kajti če se mi podgane kot pečenka gnjusijo, tudi ne bom gledal, kako jih drugi morda s slastjo zavživajo!

Voditelji kot glava, igralci kot udje in gledalci kot telo tvorijo pa vednoto, ki jo imenujemo društveno organizacijo. Če se eden faktor začne puntati, imamo anarhijo, če vsi trije faktorji složno delajo po napovedih glave — vodstva, je red — vlada discipline. Ali glava — vodstvo mora upoštevati tudi potrebe udov in telesa in jih razumeti, sicer udje začnejo odpadati, telo veneti in umirati! Jurjevski glavi — vodstvu se take usode ni treba bati!

Bralnemu društvu jurjevskemu se sme častitati na mnogih uspehih društvenega delovanja, ki naj bi bili drugim društvom po slovenskem svetu v spodbujajo in posnemanje.

Velik kos narodnega dela se da opraviti v delavnih društvih in narodno delo nam je potrebno, kakor jed in pijača, za naš narodni obstanek.

Bog vas ohrani Jurjevčane take!

Slovenske novice.

Štajersko.

— „Narodni list“ piše, da se je ustanovila na Polzeli na toplo priporočilo uradnika nemške zadružne zveze v Gradcu g. Žmavca posojilnica in je mnenja, da bode ta zavod lahko mnogo storil za potrjenje narodne zavesti? Mi smo drugega prepričanja in vemo, da posojilnica osnovana po nemški zvezi v Gradcu, katere član mora biti, pri najboljši volji svojega odbora ne bode smela za narodno stvar ničesar storiti. Očividno je, da je pisec notice silno slabo podučen in da Polzelani, ki so snovali posojilnico z nemško graško pomočjo, ne poznajo niti nemških pravil graške zveze, niti določil svojih lastnih pravil, ki so jih ustanovitelji morali podpisati po kakršnih snuje ta nemška graška zveza po Spodnjem Štajarju posojilnice! Odkod naenkrat ta velika ljubezen graških Nemcev za nas Slovence na Spodnjem Štajerskem in čemu nepremišljeno ogrevanje za tesnejšo vez z

Gradcem? Mar li ne diši nemškim našim mogotcem v Gradcu morebiti naš slovenski spodnještajerski groš? Saj kaj prida in pomoči vendar nismo smeli nikdar pričakovati iz nemškega Gradca. Čemu pa kličemo vedno in povsod: Proč od Gradca? Mar-li mislijo nekateri po sladkih besedah na pol informirani Spodnještajerci, da snuje posojilnice Raiffeisenovke le nemška graška zveza? Gospoda narodnjaki! Bodite oprezni pri tem delu in če ste po mirnem in zadostnem premišljevanju in posvetovanju prišli do zaključka, da je treba ustanoviti posojilnico Raiffeisenovko, obrnite se v to svrhu za svet in pomoč na slovensko Zadružno Zvezo v Celju, ki vam osnuje kadar je treba in kjer je treba pravi narodni denarni zavod po Raiffeisenovem sistemu in ki deluje v narodnem zmislu že 25 let. V tem oziru opozarjamo tudi na današnji inserat Zadružne Zveze v Celju. Z nemško graško zvezo in njenim uradnikom g. Žmavcem se bomo morebiti ob priliki še posebej bavili. Narodnjake pa pozivljamo, da naj bodo oprezni in se puste vselej vsestransko dobro podučiti, predno storijo kake korake, ki bi utegnili naši čisti narodni stvari le škoditi. To zahteva tudi narodna disciplina! Prav tako pa upamo, da ne bode nobeden narodni list delal propagande za nemški Gradec.

— „Slovensko trgovsko društvo v Celju“ priredi prihodnji sestanek članov v soboto, dne 1. decembra t. l. v rudeči sobi gostilne „Narodnega doma“ v Celju.

— Člani „Slov. trg. društva v Celju“ nabrali so namesto venca na krsto pokoj. I. Končana svoto 20 kron, za fond za ustanovitev slov. trgovske bolniške in podporne blagajne.

— „Priznanemu“ naprednemu in za izomiko dijakov vnetemu pedagogu Proftu samo to-le v album: povsod drugod na državnih (celjska je po izjavi vahtarce pruska) avstrijskih gimnazijah je navada, da se poučujejo kot postranski predmet tuji jeziki, francoščina ali italijanščina. Kolikokrat se jih rabi pozneje! V Celju o tem ni duha ne sluha.

— Proft in slovensko cerkveno petje. Kdor se hoče prepričati, kako skrbi trdka Proft-Brunner in dr. za slovensko cerkveno petje, ta ga naj gre poslušat k sv. Danielu. Čul bo vedno eno in isto obrabljeno melodijo. Kaj boljšega ne pride na vrsto! Kako bi tudi Brunner poznal kot Nemec našo cerkveno petje! Pa politično-pedagoško je to: dijaštvu se naj pokaže, da Slovenci ničesar v petju ne zmorejo in se žali slovensko dijaštvo še v cerkvi!

— „Stran s Proftom!“ To zahtevajte vi vsi, slovenski stariši, ki imate sinove v gimnaziji. Kajti s svojim germanizatoričnim, dobro premišljenim, sistematičnim delom vam ubija vaše sinove v duševnem oziru! Kajti če jih tudi ne raznarodi, pa jih vendar tako napolni z vero v nemško vsemogočnost, da se tega vpliva ne rešijo nikoli, da ostanejo bojazljivi in neodločni v našem trdem boju za narodne pravice in zahteve! Proč tedaj z ubijalcem narodne delavnosti vaših otrok, katerega še morate plačevati za to delovanje!

— O nemški šoli v Gaberjih piše zadnja „Vahtarica“ med drugimi tudi tole: „Mi Nemci ne zidamo več šol, da bi si drugi narodi tako na dober kup pripomogli do izobrazbe, ampak samo za svoje otroke. Nam je najljubše če se Slovan sploh ne uči nemški. Torej „Domovina“, za vaše paglavce nimamo ne denarja in tudi ne šole!“ Se ve da ljuba „Vahtarica“, mi smo tudi to trdili, da nimate de-

narja in da sezate zato po naših davkih in dokladah. Tudi kar se vašega sklepa tiče, da bode v svoje nemške šole vsprejemali samo svoje otroke vas ljuba „Vahtarica“, res ne moremo prehljati. Mi smo vam to že tolikrat priporočali in razlagali... vse za- stonj, ni vas bilo mogoče prepričati. Gonili ste se za slovenskim otrokom, kakor hudič za grešno dušo — in sedaj naenkrat to spoznanje, ali je pa to morda le jasen trenotek? Mi ne verjamemo v čudeže, a to hipno spoznanje resnice je v resnici čudežu na las podobno. Ko bi „Vahtarica“ bila že 40 let stara bi si človek to še za silo razložil, saj pravijo, da se Tirolcem v tej dobi gumb na možganih odpne, ali „Vahtarici“ je šele 31 let in prebistri otroci se ne rede, pravijo, zato smo v resnici v strahu za „Vahtarico“ dragoceno bodočnost. — Za njeno pravo spoznanje pa jo vendar hvalimo, in omiko, do kakršne se je „Vahtarica“ prerila, prav od srca privoščimo njej in njenim sorojakom. V nje interesu upamo, da ni mnogo potrosila za njo, kajti omika in olika, katero si je v teh šolah pridobila je, kakor nje pisava glasno priča, v resnici „billig und schlecht“ in tako blago hvaležno pa odločno odklanjamo od nje in pa od njenega ljubljence Profta.

— **26 Laščanov obiskalo** je zadnjo predstavo „Ciganov“. Dolžnost nas Celjanov je, da se njihovemu zanimanju odzovemo ter v nedeljo najmanj v tolikem številu izletimo v Laško k predstavi tamošnjega bralnega društva. Kakor čujemo potrebno je to društvo gmotne podpore, kajti zelo skrbi za ljudsko izobrazbo z razdeljevanjem asnikov in knjig in izda v to svrhu primeroma z drugimi društvi, ogromno svoto. Da Laščane z mnogobrojnimi obiskom navdušimo za nadaljno vstrajno delovanje — zato v nedeljo vsi k našim sosedom Laščanom!

— **Današnji sejm** je bil splošno precej živahen. Zlasti so razobesili in razložili kramarji in trgovci veliko blaga; ljudje so pridno segali po njem. Videti je bilo tudi precej suhe robe, kakor škafov in raznega lesenega posodja. Živinski sejm je bil dovoljen; manjkalo pa je lepih, rejenih volov, preveč pa je bilo slabega blaga. Vse živine je bilo na trgu za živino in po cestah čez 400 komadov. Ponujalo se je za kg žive teže od 28—34 kr., mrtve od 54—60. Na ceno meso tedaj še ni upati.

— **Preroški kupec**. Dne 5. nov. 1906. se je sklenila v pisarni dr. Jabornege v Celju kupna pogodba med Jurijem Juvan dom. Žlebnik iz Št. Vida in zakonskima Stefanom in Marijo Mölch glede Juvanovega pesstva. Stefan Mölch je zahteval, da se sprejme v kupno pogodbo dobesedno, da če se dogodi kaka nesreča, kupec ni obvezan postaviti novo poslopje. Prodajalec bi namreč imel po pogodbi pravico do stanovanja in uživanja gospodarskih poslopij. In previdnost Mölchova ni bila zaman, ker na večer od 23. na 24. listopad je pogorelo vse poslopje.

— **Imenovanje**. Absolviranega jurista, g. Jožefa Tombaka so imenovali pravnim praktikantom pri deželnem sodišču v Gradcu.

— **Premeščenje**. Postajenačelnik v Proseku, g. Ferdo Soršak je predstavljen v Halbenrain pri Radgoni.

— **Iz poštne službe**. Poštna oficijantinja v Slov. Bistrici Katarina Dekrinis je imenovana upraviteljico.

— **Skušnje usposobljenosti** so prestali v Mariboru gg. in gospodične: Henrik Družović (Ptuj) za meščanske šole; za ljudske šole: Marija Gajšek (Kalobje), Marija Paulošič (Nova cerkev), Josip Žager (Celje Okolica),

Antonija Ježovnik (Mozirje), Andrej Leskovšek (M. Puščava), Friderik Lešnik (Poljčane), Sestra A. Železnik (Sv. Peter p. M.), Francka Podobnik (Sv. Benedikt v Slov. gor.), Štefanija Šeligo (Videm), Franc Šegula (Majšperk), Justina Coretti (Fram), Marija Colnerič (Brunsee), Franc Fink (Sv. Urban p. Pt.) z odliko, Martin Koren (Nova cerkev p. P.), Franc Košir (Ptuj Okolica), Anton Kovačec (Sv. Vid p. P.), Ana Mešek (Sv. Marjeta), Radovan Mejovšek (Reka), Marija Pirkmajer (Fram), Martin Stante (Celje Okolica), Jožef Valenčič (Celje Okolica), Gustav Vodušek (Trbovlje-Vode).

— **Laško**. K „Trem tičkom“ — „Raztresenca“ bodo dodali naši diletanti pri nedeljski predstavi dne 2. decembra v pivnici, ter s tem ugodili tudi onim, ki so se že udeležili prve predstave „Treh tičkov“. — Po predstavi pokazal se bode čez dolgo dolgo časa zopet javno naš tamburaški zbor ter korajžno nastopil na „deskah, ki pomenijo svet“. Zanašamo se posebno, da nas posetijo zopet enkrat v večjem številu naši dragi rojaki iz Celja, Šmarjete, Zidanega mosta in goratega Št. Lenarta in Št. Jedrti, ter nas s svojo navzočnostjo navdušijo za nadaljno delovanje v korist našega naroda. Na svidenje torej v nedeljo v lepem Laškem trgu.

Bralno društvo nas prosi popraviti, da se čisti dobiček zadnje predstave K 30'01 ni izročil Francu Kapunu temveč Francu Zupanu. Prvi sploh ne eksistuje (tukaj).

— **Iz Laškega**. S strahom oddajali smo vabila k nedeljski predstavi — s strahom — da jih naslovljenci ne bi prejeli o pravem času, kajti hitrost naše tukajšnje pošte je že v pregovoru. Tako n. pr. se je oddalo dne 9. t. m. neko vabilo na Martinov večer pri tukajšnji pošti; 11. sprejelo je poštni pečat laške pošte, 14. pa istega v Rimskih toplicah in še isti dan ga je prejel naslovnik — seveda je sveti Martin in njegova slavnost med tem bila že bogve kje. — Ako bi torej eden ali drugi vabila k naši predstavi ne prejel, naj ne smatra to za nikako oviro, temveč naj pride brez njega — živimo pač v takih razmerah! Onim ki tega še ne vejo naznanjamo, da so narodne gostilne na Laškem sledeče: Pivnica, gostilna g. Franca Drole, organista (Bierquelle) in gostilna „k flosarju“ (g. Fr. Šahel).

— **Vabilo k običnemu zboru** društva „Vrtnar“ v Vrbji dne 2. decembra t. l. ob 4. uri pop. v gostilniških prostorih g. Jos. Vrečer-ja. Spored: 1. Pozdrav. 2. Govor o važnih točkah kmetijstva. (Govori g. Vincenc Vabič.) 3. Vpisovanje novih udov. 4. Slučajnosti in prosta zabava. K obilni udeležbi vabi Odbor.

— **Braslovče**. Tukajšno pevsko društvo priredi dne 8. grudna v prostorih na Legantu gledališko predstavo „Mlinar in njegova hči“. Začetek ob 8. uri zvečer. Nbeč priljubljena drama bi se imela še v začetku meseca novembra igrati, toda radi mnogih ovir se bo predstavljala na ta dan. Ker ta igra zasluži, da si jo ogleda vsak, vas prav uljudno vabimo na mnogobrojen obisk. Odbor.

— **Iz Mozirja**. Dne 11. listopada je otvoril g. Zdravko Vasle, gostilničar in urar preje v Laškem trgu svoje lično predelane in dosti povečane prostore, ki bodo prav primerni za prirejanje raznih veselice, koncertov in drugih zabav. Njegova nova gostilna stoji vis á vis pošte. Na večer otvoritve se je pokazal g. gostilničar kot vrl, neustrašen narodnjak, ki se bo vselej boril ob strani narodno čutečih sotržanov. Ob tej priliki so darovali došli gostje K 10 za prekoristno na-

rodno družbo sv. Cirila in Metoda. Že prvi večer je pokazal, da je novi gostilničar priljubljen, kakor bo tudi ostal. Mi mu želimo le dosti uspeha; dolžnost naša pa, da ga prav topla priporočamo vsem domačinom, kakor tujcem. Toči izvrstno vino, postrežba točna! Obenem srčna hvala vsem darovalcem za darilo, katero se je odposlalo družbi sv. Cirila in Metoda! — **Savinski Sokol** priredi šele v mesecu januarju svoj 26. redni občni zbor skupno z zborovanjem podružnice Slov. plan. društva, a ne, kakor se je poročalo dne 9. novembra in to radi mnogih zadržkov. Na zdar!

— **Blagajništvo Savinjskega Sokola** prosi najljubdeje vse vrle narodne dame in cenjene rodoljube, ki so pobirali po blokih doneske za Sav. Sokola, da blagovolijo uposlati nabrane vsote vsaj do 20. decembra, da se bo lahko sestavil natančni račun. Prav tako prosimo tudi vse one narodne gostilničarje, ki imajo puščice za nabiranje doneskov, da blagovolijo uposlati tudi do istega časa! Sokolski Na zdar! — **Blagajnik**.

— **Trbovlje**. Radi že dvakrat omenjenega izključenja nekega člana javimo sledeče: Član sploh ni bil izključen, pač pa je neki drugi član napravil pretirane obdobjitve. Prizadeti član in odbor so se držali popolnoma pravilne poti, ter hoteli stvar po razsodišču preiskati. Do razsodišča sicer ni prišlo, ker je dotičnik že prej izjavil, da so njegove trditve neutemeljene, torej je s tem ves prepri mirnim potom poravnal.

— **Bralno društvo v Kozjem** je imelo to nedeljo občni zbor in katoliško politično društvo imelo ga bo v nedeljo, 2. decembra.

— **Sv. Barbara v Halozah**. V ponedeljek 19. t. m. je umrla gospa Viktorija Šerona, učiteljeva soproga, v 23. letu svoje starosti. Bila je hči nekdanjega tukajšnjega nadučitelja g. Franca Silvester. Dosti je pretrpela v dolgi in mučni bolezni, a vse voljno prenašala. Bodi ji blag spomin!

— **Ormož**. 25. t. m. vršil se je tukaj na slovenski šoli prvi „roditeljski večer“, ki je bil precej dobro obiskovan. Sklical ga je nadučitelj Rajšp, ter govoril: 1. O vzgoji otrok doma, predno še isti v šolo zahajajo. 2. O vzgoji v šoli in o vzajemnem delovanju šole in doma. Govor, koncu katerega so se tudi matere in očetje oglasili, je prav dobro ugajal, ter so stariši izrekli željo, da bi se v kratkem priredil drug tak večer.

— **O Kaiserjevem konkurzu**. Pod naslovom „Ptujski panama“ čitamo v socialnodemokratskem „Arbeiterwille“ iz Gradca: „Polom vinske trgovine Franca Kaiserja v Ptuj, kjer se govori že o pasivah do dveh milijonov kron, je povzročil veliko razburjenja. Nenavadno veliko je število prebivalcev, ki so hudo prizadeti, trgovci in obrtniki, ki morajo skrbeti za velike rodbine, so izgubili celo svoje premoženje... Drugačno pa je vprašanje o odgovornosti. Propadli ptujski župan Ornik je načelnik hranilnice. Bil je intimen Kaiserjev prijatelj in je že davno poznal njegov finančni položaj. Moral je že davno vedeti kot načelnik o ponarejenih menicah podžupana Kaiserja, kajti hranilnični knjigovodja Casper je o tem vedel, javno se je o tem govorilo in podžupan Kaiser je moral zaradi tega odložiti svoje dostojanstvo. Ornik kot načelnik bi bil dolžan, naznaniti kroženje ponarejenih menic ter bi bil s tem preprečil, da je bilo toliko oseb zopet ponesrečenih. Da nekaj ni bilo v hranilnici v redn, dokazuje to,

da je ravnatelj polkovnik Pra-berger dani hipoma odloj službo; pač ni hotel sodelovati p. gotovih stvareh... Tako in še več „Arbeiterwille“ Heil papa Ornik!

— **Stara cesta**. V nedeljo dne 2. decembra popoldne po 2. uri zboruje naše kmet. društvo v šoli na Stari cesti, pri kateri priliki predava potovalni učitelj g. Jelovšek o živinoreji. Ker so taka predavanja za naše razmere zelo potrebna, vabi društvo ne samo nje, ampak vse posestnike tudi iz sosednih občin, posebno še gospodinje, ki se največ pečajo z živinorejo, da pridejo poslušat ter se obračajo tudi z vprašanji do g. potovalnega učitelja, kateri bo jim kot znan izkušen strokovnjak dajal pojasnila. Ne zamudite ugodne prilike ter pridite v čim večjem številu.

— **Vabilo na „Tombolo“**, ki jo priredi „Slovensko pevsko društvo“ v nedeljo dne 2. decembra 1906. zvečer ob 6. uri v prostorih g. Vaupotiča v Ljutomeru.

— **Učiteljsko društvo za Ljutomerski okraj** zboruje v četrtek, dne 6. decembra predpoldne ob pol 10. uri v Franc. Jožefovi šoli v Ljutomeru po sledečem sporedu: 1. zapisnik, 2. dopisi, 3. perutninski tečaj v Otterbachu na Gornjem Avstrijskem, poroča g. T. Pušenjak, 4. Siamsko kraljestvo, predava g. inženir Ferdo Lupša, 5. služajnosti. Z ozirom na zanimivost 4. točke vabimo k temu zborovanju tudi cenjene gospice tovarišice in g. tovariše iz sosednjih okrajev.

Odbor.

— **Znani Sparowitz**, ekskomij „znani“ pisatelj in ognjeviti govornik, je sedaj dospel do časti krčmarja v „kobači“ alias „Südmarkhofu“ v Šent Ilju. Sedaj si pripovedujejo ljudje, da že več mesecev ni plačal najemnine; gostov ni! Kvečjemu „Slovenci“... Sparowitz pač ne razume „kšefta“!

— **Maribor**. Slovanska Čitalnica in Bralno društvo Maribor ste začeli ta teden z vajami za gledališko predstavo „Cigani“, ki se misli uprizoriti sredi prihodnjega meseca. Ker so vloge v najboljših rokah, lahko se na- dejamo zanimivega večera.

— **Mariborski Slovenci!** V celem mestu zmoredno menda komaj 2 ali 3 slovenske specerijske trgovine. In vendar vas večina niti pri njih ne kupuje. Še vedno se držite nemških trgovcev, ki vas po vrhu še zasramujejo, kupujete celo pri trgovcih, ki kandidujejo v mestni odbor na nemško-nacionalnem programu. Trgovec je bil prvi, ki je bil stavljen v občinskem svetu predlog, naj se prepove slovenske izvesne table. To si zapomnite! Če si bomo redili še v bodoče gada na prsih, posledice ne bodo izostale! Krepmo, narodno zavedno trgovstvo nam pomore do lepše bodočnosti, pokazite dejanski, da je to resnica. Ni li sramota, da podpirajo baš oni, ki se štejejo med slovensko inteligenco nemške trgovce? Kako naj potem neki zahtevamo od delavcev, od okoliškega kmeta, naj kupuje pri narodnem trgovcu, ko pa niti tako zvani „učeni stanovi“ ne kupujejo pri Slovencih, da celo taki, ki pišejo navdušene članke v naše politične liste in hočejo voditi našo, spodnještajersko politiko se le prevečkrat trdno drže nemških trgovcev. Čemu se jih držite? Vsi izgovori so jalovi! Toda javnost naj izve, kdo so tisti narodnjaki, ki podpirajo Weigerte, Hraschetze, Sirke, Frangesche in druge, ki se bogatijo z našim denarjem, po vrhu pa nas še zasramujejo s trotni in drugimi čednimi kulturnimi izrazi. In koliko Slovencev kupuje pri Nemcih! Nek nemški trgovec je rekel Slovincu, da bi mu brez Slovencev ne bilo mogoče izhajati, da,

Poročilo

društva „Dijaška kuhinja“ v Celju

za dvajseto društveno leto 1905/1906.

«Dijaška kuhinja» v Celju šteje koncem XX. društvenega šolskega leta petnajst pokroviteljev, in sicer: Gg. Miha Vošnjak, inž., posestnik itd. v Gorici; Jurij Detiček, c. kr. notar v Celju; Davorin Škerbec, vpok. župnik na Teharjih; Ivan Šepic, veleposestnik v Konjicah; dr. Jos. Sernec, odvetnik itd. v Celju; Peter Majdič, lastnik paromlina in veletržec v Celju; Jurij Bezenšek, župnik itd. v Čadramu; Franc Ogradi, inf. opat v Celju; dr. Bogumil Vošnjak, pravnik na Dunaju; slavne posojilnice: Celje, Žalec, Šoštanj in Mozirje ter slavna okrajna zastopa v Celju in Gornjemgradu.

V dvajsetem društvenem letu 1905/1906 so darovali naslednji udje, podporniki in dobrotniki, in sicer:

Gg. Fran Hrašovec, c. kr. okrajni sodnik v pok. v Gradcu 10 K; Martin in Celestina Frece, posestnika in trgovca Staravas-Bizeljsko, mesto venca na krsto umrlega Fr. Frece v Št. Lenartu 10 K; E. Kavčič, trgovec v Ljubljani 10 K; slavna hranilnica in posojilnica v Ljubnem 20 K; Anton Spende, c. kr. sod. ofic. v Ribnici 2 K; dr. Alojzij Brenčič, odvetnik v Celju 10 K; Lovro Baš, c. kr. notar v Celju 10 K; dr. Jos. Sernec, odvetnik in vitez želez. krone 30 K; gdčna Terezika Šketa v Braslovčah na primiciji č. g. Žagerja v Št. Petru v Sav. dolini nabrano svoto K 24'53; Kodrič Jan, posestnik (Žetale) Čermožiše, pošta Žetale pošlje nakazani legat po umrlem Petru Kodriču K 66'66; R. Š. 50 K; Zidarič Martin pošlje zupuščinu od rajnega Frana Zidariča 20 K; Jos. Kožuh, c. kr. gimn. profesor v Celju 20 K; dr. Fran Štor, odvetnik in graščak na Teharjah 20 K; Anton Koštomaj, gostilničar v «Narodnem domu» v Celju 10 K; Ivan Jelšnik, kaplan v Št. Jurju ob juž. žel. pri zborovanju ženske podružnice sv. Cirila in Metoda nabrano svoto K 26'42; dr. Jos. Vrečko, odvetnik v Celju izroči kazensko poravnavo Salobir Jože in Gračner Jože 5 K; Fran Hodnik, veleposestnik in gostilničar v Žalcu, mesto venca pokojnemu Rudolfu Senica 10 K; Fran Ks. Petek, trgovec na Ljubnem, mesto venca na grob pokoj. Jakoba Božič v Gornjemgradu 10 K; Anton Šlander, dekan v Starem trgu 15 K; slavni okrajni zastop v Celju 150 K; Vavken Janko, najdeno 1 K; dr. Benjamin Ipavic, prakt. zdravnik v Gradcu 5 K; Simon Wutt, c. kr. davkar, Brežice 2 K; Podhostnik, župnik v Dramljah 10 K; Anton Hajšek, kanonik v Slov. Bistrici 10 K; Jernej Voh, kanonik v Mariboru 10 K; Fran Ogradi, opat v Celju 10 K; Matija Vavpotič, župnik v Podsredi 10 K; Jakob Krajnc, kaplan pri Sv. Križu pri Slatini 5 K; mesto venca na krsto pokojnega g. Jakoba Stiglic v Št. Janžu v Sav. dolini so darovali: gg. Anton Turnšek, veletržec, Marija Nazaret, 10 K; Anton Turnšek, trgovec v Rečici 5 K; Fran Sbhiffer, tvrdka Souvan v Ljubljani 2 K; Josip Stiglic, veleposestnik v Rečici 2 K; Anton Kuhar, kom. zavar. pri Donavi 1 K; Anton Lobenwein, c. kr. stražmojster v Mozirju 1 K; Alojzij Musi, kaplan v Rečici 1 K; Ivan Klemenčič, nadučitelj v Rečici 1 K; Jos. Terček v Rečici 1 K; Matija Jeraj v

Niski 1 K; vesela družba v narodni gostilni Rud. Dobovišek v Št. Jurju 10 K; Emeran Šlander, duh. svet. in oskrbnik v Gornji Radgoni 20 K; Anton Pučnik, mestni kaplan v Celju 8 K; Karol Preskar, župnik v Kapelah na gostiji Medslavič in Cizelj nabrano svoto 10 K; Marija Zagorc v Šmartnem pri Gornjemgradu, mesto venca na grob pok. g. dr. Šlander 10 K; Anton Cestnik, c. kr. prof. v Celju 10 K; Peter Erjavec, župnik v Trbovljah 20 K; slavna posojilnica v Framu 20 K; slavna posojilnica na Vranskem 40 K; slavno bralno društvo v Št. Jurju ob juž. žel. 5 K; posojilnica v Konjicah 50 K; «N» (neimenovani) 100 K; Blaž Zafošnik, zastopnik banke «Slavije» 1 K; Anton Kolenc, mesto venca na krsto g. Zörer 10 K; Šentjurčani, preostanek za venec g. viteza Berkša 9 K; Ivan grof Pallavičini-Nugent 10 K; M. Kavčič, trgovec v Št. Jurju ob juž. žel. 4 K; «Milka», mesto cvetic na krsto malega Zorana Robleka v Žalcu 15 K; g. Skala 10% vstopnine od preprodanih vstopnic za koncert 20. maja 1906 10 K; M. Suhač, c. kr. prof. v Celju 2 K; Ivan Lieškounlg, c. kr. vodja samostojnih razredov 4 K; slavna posojilnica v Rajhenburgu 10 K; slavna Savinjska posojilnica v Žalcu 20 K; Spindler pri «Pazniškem društvu» nabral 17 K; Jakob Kosi, mestni kaplan v Celju 6 K; A. Geiss, trgovec v Žalcu 4 K; Josip Jager v Slov. Bistrici 10 K; ga. Bogumila Pauer v Braslovčah K 16'32; dr. Janko Sernec, praktični zdravnik v Celju 10 K; slavna posojilnica na Ljubnem 20 K; J. Kardinar, c. kr. gimn. prof. v Celju 20 K; Martin Frece, trgovec v Stari vasi na Bizeljskem na rojstni dan Nj. Veličanstva v gostilni pri Pečniku nabrano svoto 6 K; Fric Kukovič, župnik na Dobrni 4 K; prebitek od keliha, katerega so poklonili bivši učenci zlatomašniku preč. g. prof. Ivanu Krušču K 88'50; slavni okrajni zastop v Šmarji pri Jelšah 60 K; «Skalna klet» K 2'51; dr. Gvid. Sernec in dr. Karba 6 K; pri koncertu v «Skalni kleti» nabrali gdčni Tončka Balon in Anica Travn svoto 30 K; Peter Derganc poravnal častno zadevo z g. Kristanom 10 K; tamburaško društvo «Zvon» v Trbovljah preostanek od koncerta v «Skalni kleti» 50 K; gg. prof. Kosi, Fon, Jošt, dr. Dolar in Lieškounlg po 1 K = 5 K; Ferd. Roš, dež. poslanec 10 K; Anton Gnus nadučitelj na Dolu 10 K; Miloš Roš, učitelj v Hrastniku 10 K; Anton Veternik, župnik na Dolu 10 K; Jakob Gašparič, kaplan na Dolu 10 K; Franc Peklar, župan na Dolu 10 K; gdčna Marija Turnšek, kuharica na Dolu 1 K; slavna Gornje-Savinjska posojilnica v Mozirju 20 K; slavna posojilnica v Slatini 20 K; dr. Juro Hrašovec K 35'20 za hrano 1 dijaku; Fran Lončar, tajnik posojilnice v Celju 10 K; ga. Marija Brinšek 1 K; slavna posojilnica v Celju 600 K; slavna posojilnica v Makolah 60 K; za sv. Antona kruh darujeta Boštjan Krivec v Solčavi 10 K in Miloš Schmid, župnik 5 K; slavna posojilnica v Vitanju, mesto venca na grob vlč. g. Iv. Žičkar 20 K; Simon Meglič, nadučitelj na Vranskem 3 K; Štef. Rojnik v Gradcu, Burg-

gasse 2 10 K; dr. Josip Kolšek, odvetnik v Laškem, namesto venca na krsto g. Andr. Elsbacher 20 K; dr. Ant. Žižek, zdravnik v Vojniku 10 K; Ivan Elsbacher v Kozjem 10 K; dr. I. Klasinc, odvetnik v Gradcu 10 K; Peter Majdič, veletržec itd. v Celju 30 K; slavna okrajna posojilnica v Ljutomeru 10 K; Josip Kolarič, župnik v Šmartnem na Paki 10 K; Fran Eller, nadučitelj pri Mariji na Zili, Koroško 5 K; Tomo Cajnkar, c. kr. dež. sodni svetnik v Sevnici 3 K; slavna ormoška posojilnica v Ormožu 30 K; Jos. Zidanšek, sem. ravnatelj v Mariboru 6 K; Jernej Vurkelc, župnik na Dobjem 6 K; J. Šilih, župnik pri Sv. Kunigundi na Pohorju 10 K; dr. Matija Schmirmaul, zdravnik v Rajhenburgu 10 K; Martin Ogorevc, trgovec v Konjicah 40 K; Val. Mikuš, župnik v Št. Jurju ob juž. žel. 10 K; Ivan Markošek, korni vikar v Mariboru 5 K; Mat. Frece, župnik v pok. v Petrovčah 10 K; slavna posojilnica na Dolu 10 K; Josip Zorko nabral v neki krčmi na Rečici K 5'50; Janez Kozinc, župnik v Slivnici 10 K; slavna posojilnica v Trbovljah 40 K; Fran Gomzi v Ormožu 3 K; slavna posojilnica v Gornji Radgoni 30 K; slavna posojilnica na Slatini 30 K; Peter Majdič, lastnik paromlina itd. v Celju 20 K; slavna hranilnica in posojilnica v Šmarji 100 K; dr. Josip Sernec, odvetnik v Celju 10 K; Rudolf Dobovišek, gostilničar v Št. Jurju ob juž. žel. 6 K; A. Svetina, c. kr. notar v Pliberku 5 K; Jos. Pauer, veletržec v Braslovčah 10 K; dr. Benjamin Ipavc, zdravnik v Gradcu 5 K; dr. Fran Jurtela, odvetnik itd. v Ptuj 3 K; Brezovnik Anton v Vojniku K 3'50; O. Škamlec, kaplan v Ljutomeru 2 K; dr. Josip Barle, c. kr. notar v Kozjem 5 K; Anton Cvenkel, trgovec v Št. Petru v Sav. dolini 10 K; Fr. Kallan v Trbovljah 2 K; dr. Iv. Klasinc v Gradcu 10 K; Jakob Janežič, veleposestnik v Grižah 4 K; Oroslav Zidanšek, računski narednik v Ljubljani 1 K; dr. Iv. Benkovič, odvetnik v Brežicah 5 K; Fran Čebašek, kaplan v Dobovi pri Brežicah 2 K; Jož. Agrež, odv. uradnik v Brežicah 2 K; Ivan Lenart, nadžupnik v Šmartnem pri Slov. Gradcu 20 K; Fran Roblek, veleposestnik v Žalcu 5 K; Jos. Volavšek, hišni posestnik v Poljčanah 1 K; Tomo Cajnkar, c. kr. dež. sodni svetnik v Sevnici 3 K; dr. Kolšek, odvetnik na Laškem 10 K; Edmund Kavčič v Ljubljani 10 K; Jos. Škrbinšek, c. kr. gimn. prof. Stribro (Mies) Češko 4 K; Anton pl. Sušič, c. in kr. polkovnik v pok. v Celju 30 K; Eksce. dr. Mihael Napotnik, knezoškof itd. v Mariboru 20 K; Jos. Berlisg, trgovec v Rogatcu 5 K; Jakob Cinglak, kaplan v Vojniku 5 K; Ferdo Roš, dež. poslanec itd. v Hrastniku 10 K; Fran Remic v Šmartnem pri Gornjemgradu 2 K; dr. Iv. Rudolf, odvetnik v Konjicah 10 K; Anton Herle v Solčavi 1 K; Fr. Ks. Petek, trgovec na Ljubnem 5 K; Karol Druškovič na Ljubnem 2 K; gđna Erna Razlag, učiteljica v Ljutomeru 2 K; Fran Gerec, trgovec v Pišecah 10 K; Ignacij Supan, učitelj v Brežicah 10 K; Fran Perger, trgovec v Dobovi pri Brežicah 6 K; Anton Šantel, c. kr. šol. svetnik v Gorici 4 K; Anton Kolar, župnik na Koblju 4 K; Peter Majdič, Jarše-Mengeš 10 K; sl. županstvo trg Vransko 10 K; slavni okrajni odbor Vransko 40 K; Anton Flis na Vrhnikih 5 K; Josip Moll v Trbovljah 5 K; Dragotin Merkan, Laški trg 1 K; Rudolf Pevec, trgovec v Mozirju 2 K; Valentin Kropivšek, mestni kaplan v Ptuj 2 K; Božidar

Dedič, nadučitelj v Bočni pri Gornjemgradu 3 K; Jakob Blažon, c. kr. davčni oficijal, Weiz, 3 K; Blaž Tominc, nadučitelj v Globokem pri Pišecah 1 K; Anton Kocuvan, trgovec v Šoštanju 2 K; Andrej Vrečko, obratni kontrolor južne železnice v Ljubljani 6 K; Brišnik Martin, vodja šole Sv. Roka pri Rogatcu 1 K; Anton Rančigaj, župnik v Št. Petru v Sav. dolini 5 K; ga. Marija Pahernik, veleposestnica v Vuhredu 5 K; Fran Kolenc, posestnik v Juvanji pri Ljubnem 5 K; Simon Strenkl, učitelj v Zibiki 4 K; Ivan Krančič, župnik v Grižah 4 K; Fran Ogrizek, trgovec pri Sv. Križu pri Slatini 6 K; Zidarn M., veleposestnik v Šmartnem pri Gornjemgradu 2 K; dr. Fran Rosina, odvetnik v Mariboru 5 K; P. Emeran Šlander, oskrbnik v Radgoni 20 K; Albin Zotter v Braslovčah 5 K; Norbert Zanier, veletržec v Št. Pavlu p. Preboldu 20 K; Gregor Presečnik, župnik na Frankolovem 4 K; Tepež Anton, oskrb. oficijal v Splitu 3 K; Jakob Krušič, župnik pri Sv. Andražu pri Velenju 10 K; dr. Fran Jankovič, zdravnik in dež. poslanec v Kozjem 10 K; Josip Černelč, trgovec v Št. Petru pod Sv. Gorami 5 K; slavno oskrbnništvo ljubljansko, knezo-skofijskih graščin Gornjigrad 20 K; Val. Južna v Št. Jurju ob Taboru 4 K; Matija Frece, župnik v pok. v Petrovčah 10 K; Iv. Šepić, ravnatelj posojilnice itd. v Konjicah 10 K; Ivan Vizjak, učitelj pri Sv. Križu pri Slatini 4 K; Josip Sitter, c. kr. deželne sodnijske svetnik v Brežicah 5 K; slavno tržaško podporno in bralno društvo v Trstu 25 K; Martin Randl v Št. Petru v Sav. dolini 4 K; Matija Kavčič, trgovec v Št. Jurju ob juž. žel. 4 K; Martin Trobina, c. kr. fin. straže nadpaznik v Bovcu 3 K; Fran Zmazek, župnik pri Sv. Benediktu v Slov. goricah 3 K; J. Hrašovec v Belovaru 5 K; Tone Cvahte, c. kr. davčni pristav v Celju 5 K; Fran Agrež v Pišecah 1 K; Štefan Belšak, kaplan v Novi cerkvi pri Celju 2 K; Jakob Tobias, c. kr. davčni kontrolor, Obdach 10 K; slavna okrajna posojilnica v Ljutomeru 20 K; Volbenk Serajnik, župnik v Št. Lipšu 6 K; Ciril Ježovnik v Velenju K 1'20; č. g. župnik bizeljski, Ivan Pavlič po brežiških Slovencih določeno plačilo za sv. mašo na Sv. Goro 6 K; Ant. Petriček, nadučitelj v Žalcu 2 K; Schwarz Mihael, c. kr. davčni pristav v Slov. Bistici 2 K.

Vsi darovi v XX. šolskem letu znašajo K 3342'45. Razdelilo pa se je tekom leta vsak dan nad 50 kosil, za kar se je izdalo K 4518'24; upravniki stroški, t. j. tiskovine, letno poročilo, poštna položnice in razne poštnine so znašali K 165'80, skupaj K 4684'04, ter znaša primanjkljaj K 1341'59.

Za šolsko leto 1906/1907 sprejelo se je za vsak dan po 54 dijakov na hrano, za kar se bode potrebovalo okoli 4700 K.

Da nam bo mogoče tem dijakom skozi celo leto opoldansko hrano dajati, obračamo se zopet do blagih prijateljev siromašne šolske mladine z vljudno prošnjo, da nas tudi v tem letu blagovolijo prav izdatno podpirati.

Milodarovi naj se blagovolijo pošiljati pod naslovom: «Dijaška kuhinja v Celju», po priloženih položnicah poštna hranilnica.

Vsem dosedanjim dobrotnikom pa izrekamo tem potom v imenu ubogih dijakov najiskrenejšo zahvalo!

CELJE, meseca oktobra 1906.

Dr. Josip Sernec

predsednik.

Fran Lončar

blagajnik.

rekel je celo: „najmanj 50 nemških trgovcev propade, če bi se Slovenci kedaj domislili kakega bojkota. Učenec nemškega trgovca W. se je bahal, da ima njegov šef več slovenskih odjemalcev kot vsi slovenski trgovci skupaj. Ni li to sramota? Za danes še molčimo, toda če se stvar ne izpremeni, pridemo brez pardona z imeni na dan naj bo potem dotičnik že Peter ali Pavel. Razkrinkati hočemo narodnjake, ki sede celo v odboru političnega društva in drugih narodnih društev, pa se ne sramujejo biti podlaga tujčevi peti. Zavedni Mariborčani, vi pa se oprite edino le narodnih spec. trgovin g. M. Berdajsa in S. Vertnika.

— **Kamnica pri Mariboru.** Na prizadevanje mariborskih nemških visokošolcev se je ustanovila 25. t. m. v Kamnici podružnica glasovitega „šulferajna“. Ustanovni shod je otvoril jurist Juritsch (!). Udeležilo se je shoda poleg kamniških Nemcev (kakor župana Petscharja (sic!), nadučit. Hofbauerja) seveda največ „bratov“ iz Maribora. Repencil so se posebno dr. Schwyderer, dr. Lorber in Julce Pfriemer. Bienenstein, potovalni učitelj „šulferajnov“ je govoril na dolgo in široko o vzvišeni nalogi „šulferajnovi“, namreč ponemčuriti in poneumniti naše ljudstvo in navduševal kamniške teutone za „Südmärk“. Ako bi ne bila cela komedija tako žalostna za slovensko Kamnico, bi se človek samo pomilovalno smejal tem braniteljem „nemške“ Kamnice. Mariborski Slovenci, čujte in pazite!

— **Tretji redni občni zbor** slovenskega akad. društva „Slovenija“ na Dunaju se vrši dne 3. grudnia 1906 ob pol 8. uri zvečer v restavraciji „Zum Magistrat“ I. Lichtenfelsgasse 1. Slovanski gostje dobrodošli!

— **Dunaj. Ak. društvo „Slovenija“** razpošilja sledeča vabila: Vaše blagorodje! Akad. društvo „Slovenija“ Vas najljubljeneje vabi k „umetniško-zabavnemu večeru“, katerega priredi prvičkrat dne 30. listopada v dvorani „Zum Weingarten“, Getreidemarkt, ob 8. uri zvečer. Ne mislimo prirediti ničesar oficijelnega in zategadelj prisiljenega, ampak samo prijateljski sestanek, na katerem se bode gojila poleg prijetne družabnosti posebno domača godbena in pevska umetnost. Gojitev naše umetnosti naj da celemu večeru svoj poseben značaj. Da bomo nudili občinstvu tudi v resnici to, kar obetamo, jamčijo imena prvih naših tukajšnjih umetnikov — med njimi so glasbeniki, pevci, literati — kateri so drage volje pripravljeni, da omogočijo in pospešijo namen naših večerov, ki bodo pod artističnim vodstvom dobroznanega gospoda Karola Jeraja. Ako najde naše vabilo dovolj odmeva, priredimo enake večere vsak mesec po enkrat in Vas tem potom najljubljeneje vabimo, da nas posetite s Svojo veleocenjeno obitelji. Kdor pomotoma ne dobi povabila, ga tem potom najljubljeneje vabimo!

Na Dunaju, meseca listopada 1906.

— **Sl. akad. društvo „Adrija“** v Pragi je obiskalo skupno osrednjo pisarno češke Šolske Matice, da se pouči o uredbi društva, zlasti o zvezi s podružnicami in delovanju v teh podružnicah z namenom, da vplivajo svoječasno na toliko potrebno reformo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Slov. akad. društvo „Ilirija“** v Pragi si je na svojem V. občnem zboru dne 14. listopada 1906 izvolilo sledeči odbor: Predsednik jur. Lenart Lotrič; podpredsednik jur. Adolf Lenart; tajnik jur. Rado Jerman; blagajnik tehn. Viljem Kuček; kužničar tehn. Alfonz Hrovatin; gospodar tehn. Svetko Martelanc; arhivar tehn. Vekoslav Lušin; preglednika: fil. Zvonimir Bernot in tehn. Peter Brelih.

Kranjsko.

— **Slovenci!** Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je založila za božične praznike in novo leto dvoje vrst razglednic, ki se razpošljejo začetkom decembra po vsi slov. zemlji. Na tisoče in tisoče razglednic roma ob božičnih praznikih iz kraja v kraj, vsak ima znancev in sorodnikov, ki jim z veseljem čestita za novo srečno leto. Dozdaj so imele pri nas od tega dobiček samo nemške židovske tvrdke, dočim je na Češkem „Matica Školska“ vsako leto dobivala tisoče od svojih razglednic. In to bodi poslej tudi pri nas. Razglednice bodo umetniško delo, krasnejše nego smo jih bili vajeni dozdaj. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da ne pošilja nikakih nemških tujih razglednic, ampak da seže po razglednicah naše šolske družbe in s tem ob priliki novega leta daanje v narodni namen denar, ki bi šel sicer v tuje roke. Slovenske trgovine naj se zglase pri vodstvu in naj izpričajo, da so res narodne. Dokazimo vendar enkrat, da znamo biti svoji na svojem. Opozarjamo posebno svoje podružnice: zlasti tiste, ki so spale do sedaj. Vse ob tem času razširjajte družbine razglednice in kar spada zraven — naš narodni kolek. Apelliramo na narodno ženstvo, naj zopet ob tej priliki pokaže, kako se zaveda svoje naloge. Ako vsak tako izpolni svojo dolžnost, dobila bo Ciril-Metodova družba lep novoletni dar, mi pa s tem ne izgubimo ničesar, ker bi isti denar zmetali tujcu v roke. Torej: „Mal položi dar, domu na altar“, to nam velja posebno še ob bližajočem se božicu in novem 1907-em letu.

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** se ponovno pozivlje do vseh zavednih Slovencev s prošnjo, naj rabijo v obilnejši meri društven narodni kolek. Vzgled naj Vam bodo Čehi! Najrevnejšega izmed njih bi bilo sram, ako bi ne rabil pri svojih poštnih pošiljkih narodnega koleka. V prihodnje bomo začeli objavljati perijodično, koliko da smo v posameznih mestih razposlali narodnih kolekov. Pozivljamo pa tudi Vas, zavedne trgovce, da če že ne zmore vsakdo izmed Vas kolekovanja svojih trgovskih dopisov in računov, naj prevzame vsaj v razprodajo naš narodni kolek. Ako se za naročene koleke vpošlje denar takoj, navržemo radi 50 kolekov na tisoč plačanih. Narodni kolek se naroča z naslovom: „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.“

— **Slovenski trgovsko-obrtni žepni koledar** je najboljši te vrste in ga priporočamo v naročilo. Opozarjamo na današnji oglas.

— **Pretep.** V neki ljubljanski gostilni ste se sprli služkinja in natakari. Natakari je vrgla služkinji vrečo čez glavo, potem pa jo je „bunkala“ ob vrata. Slednjič jo je še pretepla in zlasala. Pohvalilo jo bo za ta junaški čin sodišče.

— **V Ameriko** se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ljubljani 70 Slovencev.

— **V Vodnah** pri Ljubljani so ustanovili zadružno mlekarino.

— **V Višnji gori** je izpraznjeno mesto c. kr. okrajnega sodnika, ozir. mesto sodnijskega pristava pri tem ali drugem sodišču.

— **Kmetijsko društvo v Vipavi** je dobilo od vlade 4000 K podpore in 4000 K brezobrestnega posojila.

— **Kmetijsko šolo na Grmu** je letos dovršilo deset gojencev: 5 s Kranjskega, 1 s Primorskega in 4 s Štajerskega (Hartman Miha iz Sv. Ožbalta nad Mariborom, Karba Ivan iz Zgor. Krapja pri Ljutomeru, Matjašič Alojzij iz Dragovic pri Ptuj, Pilih Franc iz Trnovlja pri Celju.) „N. G.“

— **Potepuh** je zažgal vsled ne previdnosti g. Matiji Trkmanu, posestniku v Podkrajn pri Vipavi. Škode je 2300 K, a zavarovalnina znaša 200 K. Dotični potepuh je prenočil pod kozolcem.

— **Grad v Trzinu** prodaja lastnik Gassner. Grad je sezidal grof Radecky.

Koroško.

— **Blazna stara mati** je vzela v celovski mrtvašnici šestmesečnega vnuka iz odprte rakve in ga ljubkoje in tožeč hotela odnesti v mesto. Pokopališki vrtnar in pomočniki so ji s prigrvarjanjem odvzeli mrliča, njo pa odpeljali v blaznico.

— **V Št. Vidu na Glini** je imel mizarski pomočnik Roman Sitter razmerje s hčerko hišnega gospodarja Terezijo Paul. Oče deklice ni bil s tem zadovoljen in je nagovarjal mizarskega mojstra Edvarda Popiča, naj pomočnika odpusti. Ta se je dal k temu pogovoriti. Nato je Sitter ustrelil svojega mojstra s strelom v srce, obstrelil svojo ljubico in hotel umoriti tudi sebe. Krogla mu je šla v desno stran lobanje. Odstranili so mu jo s tem, da je zdravnik kost izdolbel. Upajo, da kmalu okrevi. Deklici je šla krogla mimo desnega ušesa v sredino lica, odkoder so jo lahko odstranili. Cela žalostna dogodba se bo seveda izigrala pred sodiščem.

Primorsko.

— **K proslavo spomina S. Gregorčiča** so darovali tržaški Slovenci družbi sv. Cirila in Metoda 100 K.

— **Gregorčičev pogreb.** Ko se je približal voz s krsto vasi Idrsko, so ga pričakovali požarni brambi iz Idrskega in Kobarida s svečami. Pričakala ga je tudi „Narodna čitalnica“ iz Kobarida, katero je ustanovil Gregorčič kot tamošnji kaplan. Pričakalo je tudi mrtveca „Olepševalno društvo“ in „Izobraževalno društvo“ iz Kobarida z zastavo ter neštivilno občinstva. Tudi vse uradništvo se je udeležilo spreveda. Vasi Idrsko in Mlinsko ste bili vsi razsvetljeni. Bilo je že temno; na nebu je stala polna luna in na celem tem sprevodu velikega pesnika je ležalo nekaj nepopisljivo veličastnega. Zvonili so povsod zvonovi. V Kobaridu je bilo slednje okno razsvetljeno, zlasti na glavnem trgu; iz vsake hiše so vihrale trobojnice s črnim florom. Pred mrličem se je vozilo 11 duhovnikov. Mrtvo truplo so postavili v cerkev; po kratkih molitvah ga je prevzela požarna bramba v svoje varstvo in ga stražila celo noč. Drugo jutro se je pel slovesen requiem. Proti 9. uri pa se je veliki pokojnik zadnjihrat poslovil od Kobaridčanov. Sprevod je bil velikansk, ker ni hotel nikdo izostati, da bi ne počastil nekdanjega kaplana, rodoljuba in pesnika. Sveče so celo podnevi gorele v oknih. Šolska mladina se je udeležila polnoštevno spreveda. Pri Soči so se vrnile zastave in del občinstva. Nato se je nadaljeval sprevod k Sv. Lovrencu v Libušnjem. Ker stoji cerkev na hribu, so morali nositi krsto navkreber. V cerkvi je imel vikar Simon Gregorčič ml., ki ni s pesnikom v nikakem sorodstvu, za ta slovesen trenutek prav neumesten in netakten govor, v katerem se je dotikal stvari, o katerih bi pač bilo v tako slovesnem trenutku najbolje molčati. Če je že omenjal te stvari, naj bi povedal celo resnico in obsodil ljudi, ki so v strankarski, ozkosrčni zaslepljenosti ne pobili, ampak ubili velikega rajnika! To je dejal pokojnik sam... in nestransko zgovodina bo pritrdila tem pikrim besedam, ki silijo v prste tudi najmirnejšemu človeku. Po maši in kratkem obredu so položili krsto v grob tik cerkve Sv. Lovrenca. Tam bo obsevalo vsako

jutro solnce njegov grob in gledale nanj naše planine, katerih lepoto je v nedosežnih verzih opeval domačinom in tujcem!

— **Obrtno delavsko društvo** za Hrvate in Slovence ustanovijo opatijsko-voleski gospodarji in delavci. Imeli so zelo dobro obiskan shod, kjer so razpravljali o društvenih pravilih, ki se vpošljejo namestniki v potrditev. Ta pojav je tem znamenitejši, ker si podjarmijo delavce v teh krajih nemški socijalni demokratje.

— **Nova hrvatska šola v Istri.** „Družba sv. Cirila in Metoda za Istro“ je otvorila 15. t. m. šolo v Kaldiru. V šolo se je takoj vpisalo 74 hrvatskih otrok.

— **Občinske volitve v furlanskem Trzinu.** Dne 15. in 16. listopada so bile v Trzinu občinske volitve, ki so zelo zanimive. Pod trg namreč pripada nekaj kmetijskih slovenskih vasi, ki so bile doslej narodno brezbrizne. Letos pa so nastopili slovenski okoliški kmetje tako odločno, da si vladajoča italijanska klika ni vedela drugače pomagati, kakor da je razveljavila vsa slovenska pooblastila, v kolikor se je le dalo in dosegla večino — 14 glasov. Začetek je tedaj za Slovence ugoden in pri prihodnjih volitvah gotovo vržejo italijanaše v tretjem razredu. Ta pojav je tem veselejši, ker se trudi „Lega nazionale“ na vse kriplje, da bi poitalijanila trziško okolico.

Gospodarstvo.

— **Denarna Centrala „Zadružne Zveze“** v Celju izkazuje z 31. oktobra t. l. naslednji denarni promet in bilanco:

Vplačani deleži	K 114.080.—
Izplačani	310.—
Stanje deležev	K 113.770.—
Prejete vloge v tekočem računu	K 2.936.185'85
Vzdignjene vloge v tekočem računu	1.449.963'82
Stanje vlog v tekočem računu	K 1.486.222'03
Izplačana posojila v tekočem računu	K 2.152.657'40
Vravana posojila v tekočem računu	648.135'23
Stanje posojil v tekočem računu	K 1.504.522'17
Gotovina, poštna hranilnica in naložbe	K 90.351'—
Denarni promet je iznašal:	
prejemki	K 6.420.836'63
izdatki	6.404.784'85
Skupni denarni promet toraj	K 12.825.621'48

Tržne cene v Celju.

Pšenica (za 100 kg) po	K 15'—
rž po	K 13'—
koruza nova po	K 12'—
ječmen po	K 13'—
oves po	K 16'—
fižol, zelen, dolgi	K 19'—
„ „ kratki	„ 18'—
„ rudeč	„ 20'—
„ koks	„ 21'—
laneno seme	K 26'— do 28'—
konoplje (seme gal.)	K 25'— do 26'—
krompir	K 3'— do 5'—
suhe gobe	kg po K 2 do 4
jabolka	K 14 do 20
maslo	kg K 1'80 do 2'—
seno	K 5'—
slama	K 4'— do 4'20
„ otepi do	K 4'50.

Svetovne vesti.

— **Amerikanski železni trust** je zvišal plače vsem 70.000 delavcem za 10%.

— **V Kini,** v pokrajini Severne Kiang-su gladuje vsled povodnji deset milijonov ljudi.

— **Nesreča s špiritom.** V Ljubljani je prilila žena sprevednika Moharja že na goreč špirit v samovaru še drugega. Špirit v steklenici se je vnel, opeknel Moharjevo na rokah in prsih, štiriletna hčerka pa ima hude opekline na glavi in rokah. Ravnajte previdno s špiritom!

— **Nezgodá na južni železnici.** Med postajama Opčina in Sežana je skočil zadnji petek pri tovornem vlaku en voz s tira. Vlak je voz nekaj časa vlekel s seboj, potem pa so poslali iz Trsta pomoč.

— **V Toulonu se je vnela pomorska šolska ladija „Algeciras“,** na kateri je bilo 500 oseb. Tri mornarje pogrešajo.

— **Köpeniški stotnik v Zagrebu.** V Zagreb je dospel nek mož, ki se je izdal za ministerijalnega svetnika Berger v Waldenegg-a. Obiskal je razne visoke uradne osebe, se predstavil nadškofu Posiloviču in se celo peljal z njim na sprehod. Banu Pejačeviću se je zdel sumljiv, zato ga je dal po policiji nadzorovati. „Svetnik“ je to opazil in odkuril v Budimpešto, kjer so ga prijeli in spoznali za nekoga goljufa, ki se je tudi že zval Strassnov in Szendrey. Videti je, da ima mož nekaj nadarjenosti, samo originalnosti žalibože ne.

— **Puška nabasana s — poprom.** Pri soškem mostu v Gorici je v petek nastal boj med cigani iz rodov Levakovič in Hudorovič. Hudoroviči so zbežali in Levakoviči so jo ubrali za njimi. Pri tem je eden Levakovič pobral enemu Hudoroviču nabasano puško in jo nesel na policijo. Tam pa so našli, da je bila nabasana s — poprom.

— **Köpeniški stotnik - čevljar** Vogt bo stal v Berlinu dne 1. grudnia pred sodiščem. Razprava bode trajala samo en dan. Neki Nemec iz „rajha“ se je izjavil, da zasluži ta stotnik-čevljar, da ga sprejmejo v — generalni štab.

— **V Trstu so vlomili tatovi v stanovanje nekega Banoviča,** ki je posestnik ljudske kuhinje in ga cel dan ni doma. Odnegli so zlatnine in drugih dragocenosti za 1500 K, potem deset srečk in obleke. Banovičeva sta zavarovana proti vlamu.

— **V Toulonu na južnem Francoskem** je razsajal velikanski požar. Škode je več milijonov kron.

— **Preveč deklet imajo v angleški vasi Toppesfield.** Opažajo, da se jim rode same deklice. V šoli se poučuje sedaj 93 deklic in 11 dečkov. Prebivalci so zelo vznemirjeni; boje se za kmetije in da ne bo dobiti dovolj ženinov za toliko deklet. Upajmo v korist našim dekletom, da se ne pripeti tudi pri nas kje enaka nesreča.

— **Plavajoča razstava.** Nekaj japonskih veletržcev je vzelo parnik „Rosella Maru“ v najem, da ga spremeni v potujočo plavajočo razstavo. Ladjo bodo napolnili z različnimi japonskimi tkaninami, žido, umetninami in poljskimi ter vrtnarskimi izdelki. Ta ladja obišče kitajske in korejske luke, da povzdigne in razširi tamkaj japonsko trgovino.

— **Bomba.** V Carigradu je vrgel nekdo bombo pod voz Osman-pašo. Ta in dva kočijaža sta bila težko ranjena. Istotako tudi neki mlad Armenec. Tega sumi policija za krivca. Zaprli so zelo mnogo oseb. Mislijo pa, da je bila bomba pravzaprav namenjena Fehim-paši, katerega ljudje zelo sovražijo radi njegove krvoločnosti. Vsekako pa ta atentat ni znamenje, da bi se začela zopet gibati armenska revolucijonarna stranka.

— **Stavka.** V Rimu stavkajo uslužbenci na električni cestni železnici. Pogejanja radi plače se vršijo.

— **Iz Zadra poročajo,** da se je zadušila skoro cela rodbina Cipicco v Starem gradu na Hvaru. Dekla, ena hčerka in sin so mrtvi, mož, žena in dvoje otrok pa v smrtni nevarnosti. Zadušili so se od ogljenčevega plina.

— **Kitajske delavce** hočejo pripeljati na Ogrsko, ako bi kmetijski posli ne hoteli skleniti pogodbe za drugo leto.

— **V Parizu** je nemška gledališčna igralka Adday štirikrat ustrelila na bivšega ministra Merlana. Ta je lahko ranjen.

— **Za 125.000 kron** hoče prodati cerkvena občina v Samariji prestavo prvih pet knjig Sv. pisma starega zakona. Knjiga je spisana leta 1050 po Kr. r. in je dragocen zaklad za sveto-pisemske raziskalce.

— **Najnovejša ameriška in angleška moda** so miniaturne fotografije po gumbih na čevljih. Te slike pred očujejo navadno prijatelje, žene in neveste. Posnemanja vredno!

Vsi merodajni slovenski časopisi so ugodno ocenili in priporočali

Slovenski trgovsko-obrtni žepni koledar za leto 1907.

Ker ni boljšega slovenskega strokovnega koledarja za industrije, trgovce in obrtnike ter njih nastavlence, sploh za vsakega kakor je ta. Zatoraj si ga

naročite takoj pri **FRAN ZELENIK-U** Ljubljana, (615) Vegova ulica št. 6. 3-1
Cena K 1— po pošti K 1-20.

K 5000 zaslužka

plačam onemu, kateri dokaže, da ni moja zbirka
600 komadov za samo fl. 2-50

v resnici prilična kupčija. Jaz dajem:
1 eleg. večkratno pat. remontoir-žepna ura s pisano garancijo tovarne za točnost, 1 fina zlato-double veržica, 2 prestana iz amerik. zlato-double s ponar. briljanti (za gospoda ali damo), 2 zlato-double manšetna gumba (staneta vedno nova), 3 krasni naprtni gumbi (chemisette, 3 pat. gumbi za ovratnike, 1 eleg. žepni nožič, 1 eleg. svilen ovratnik, svetla ali temna, 1 lepa igla za ovratnico s Simili-briljantom (doublebrana), 1 lepa danska broša (zadnja novost), 1 krasno žepno toaletno zrcalce, 1 lepa denarnica, 1 par boutonov z amerik. briljanti, 1 fino pisalno orodje iz niklja 1 pat. vremenski barometer, 1 garnitura 20 komadov različnih pravih inozemskih znamk, 1 eleg. odrezalec za smodke (nikelj), 1 pat. držaj za ovratnico, 1 album najlepših slik sveta, Vse skupaj z elegantno uro, ki je sama 2krat toliko vredna, samo gl. 2-50. Proti predplačilu ali povzetju se dobipri osrednjem depotu za pat. ure in dragotino.

S. URBACH, Krakov št. 74.
N. B. Pri nakupu 2 paketov se pridene 1 prima angleška britev **brezplačno.** Ne ugrajajoče se zamenja ali vrne (614) se denar. Riziko izključeno. 1-1

Salame fine ogrske gl. 1-75; iz gnjati zelo priljubljene gl. 1-80; dunajske 86 kr.; bolj fine gl. 1-15 za kilo.
Gnjat à la Praga 1 gl.; brez kosti gl. 1-20 pleče brez kosti 95 kr.; suho meso 86 kr.; slanina 88 kr.; glavina fina 60 kr. za kilo.
— Fine kranjske **klobase**, vel. ena 20 kr.
Slivovka **brinjevec**, gl. 1-20 liter pošilja s poštnim povzetjem od 5 kil naprej (107) 11-8

Janko Ev. Sirc v Kranju.
Sveži špeh á 80 kr., mast á 85 kr., glave á 40 kr., prašiči pucani po tržnici. Kupujem vedno **brinjevo olje.**

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri bri galnicah najnovejšega zistema in prenosom ravnoteža. odlikovanega v Pragi na zazsta vileta 1903. izumitelja in tvorničarja

R. A. Smekala
iz Smichova. Podruž. Zagreb.
Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvolazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh potrebbčin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (109) 26-24

podružnica **R. A. Smekal.**

Schichtovo milo
je najboljšje!

Kot zamaknene me zro,
Ko sušim perilo,
Tacega pač ne dobó,
da bi z mojim se merilo.
Lukenj, madežev tu ni!
Kdor kaj tacega želi,
z jelenom kupi
Schichtovo naj milo!
(572) 3-2

Pratike

Blaznikove in družinske se dobivajo na debelo in drobno po izvirnih cenah 18-6
(592)

v Zvezni trgovini v Celju.

Kupujte narodni kolek!

ODVETNIK ZA PATENTE
DR. FRITZ FUCHS

DIPLOMIRAN KEMIK (zaprisežen)
TEHNIŠKA PISARNA
INŽENIR A. HAMBURGER
DUNAJ VII. SIEBENSTERNGASSE 12

Češko posteljno perje
po nizki ceni. 5 kg novo, očiščeno K 9-60 boljše K 12-10, pavlomehko, očiščeno K 15-18 in K 24, snežnobelo, pavlomehko, očiščeno K 30 in K 36. Pošilja se franco po povzetju. Zamenja in vračilo proti povračilu in portostroškov dovoljena.
Benedikt Sachscl, Lotes 347, p. Pilzso, Češka.

SVOJI K SVOJIM!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko zavarovalno zadrugo

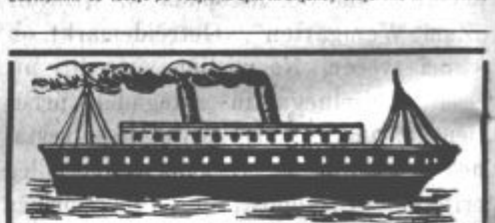
„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta Zagreba.

Ista zavarje na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine. živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje: Podružnica „Croatia“ v Trstu. (425) 11-9

Zastopniki se iščejo po večjih krajih Kranjske, Štajerske in Koroške.

(1) 59
Kunard Line

TRST-NEW-JORK
je najpripravnejša, najcenejša in najboljša pot iz LJUBLJANE v Sverno Ameriko, ker tod ni dolgotrajne mučne vožnje po raznih železnicah, nobenega presedovanja ne prenočevanja in sploh nobenih postranskih stroškov mej potjo. Parniki so prostorni, varni, zračni in snažni; vozijo vsake 14 dni. Hrana in postrežba najboljša. Pojasnila daje in karte prodaja glavni zastopnik **Andrej Odisek**, Ljubljana Slomškova ulica št. 25, poleg cariva Seta Jezrnovega

Založnik c. kr. drž. uradnikov.

Važno za gospode!

Naznanjam, da sem vpeljal perilo kakor ovratnike in zapesnice moderne in najnovejše fazone iz svetovno znane tovarne znak „Veriga“.

Nadalje sem vpeljal usnjate (glaze) rokavice zimske in letne za dame in gospode, moderne barve in solidne kakovosti.

Zalogo kravat sem zelo povečšal in za na dobavo istih sem stopil v zvezo z prvimi tovarnarji naše monarhije.

Vedno velika zaloga finih na pol in čisto pristno platnenih žepnih robcev in finih dežnikov za dame in gospode.

R. STERMECKI, Celje.
(606) 52-1

Pristno
bizeljsko vino
(mošt)
razpošilja od 1 hl naprej
Jože Janežič
Staravos Bizeljsko pri Brežicah.
Cena po dogovoru.
(537) 8-8

Za sv. Miklavža in Božič lepe in vsakovrstne igrače, priporoča
Peter Kostič v Celju.

Več kovaških pomočnikov

zdravih in krepkih sprejme takoj za izdelovanje sekir
(807) 8-2
železnarna A. Pognčnik, v Rušah nad Mariborom.

Suhe gobe, oljnate in petrolejske sode, želod itd., kupi
Anton Kolenc
v Celju
vsako množino, po najvišjih cenah.

(120) 46-43

VIZITKE

priporoča
Zvezna tiskarna

Poskusite in priporočite
== izdelke ==
Vydrove tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Zvezna tiskarna

je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, ozir. električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini. V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošure, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, molitvenike, mrtvaška naznanila, razglednice, hranilne in zadružne knjižice, poročna naznanila, napise za slavoloke itd.; sploh izvršuje v kratkem času vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari okusno in ceno. — Veleč. duhovščini, slavnemu učitelstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter p. n. občinstvu se priporoča za vezavo knjig v priznane trpežni izpeljavi. — Za posojilnice, hranilnice in druge zavode se izdeljujejo hranilne knjižice vezane v celo ali pol platno z zlatim ali črnim tiskom po nizki ceni. Za mnogo-brojna naročila se priporoča

Zvezna knjigoveznica.

Naznanilo.

Ako želite kupiti ali prodati kako posestvo ali trgovino vsake vrste, hotele, kmetije, gostilne, kmetije, opekarne, zdravilišča itd. itd. tukaj ali na deželi hitro in diskretno, ako iščete posojila, tedaj se obrnite zaupno do izvrstnega renomiranega

„Mednarodnega trgovskega kurirja“.
Sedež na Dunaju. Glavno zastopstvo v Gradcu, Jakominigasse 12.
Podjetje prve vrste, strogo rečno, jako obsežno, kulantno in strokovnjaško.
Zastopstvo po vseh avstro-ogrskih pokrajinah in v sosednjih državah.
Glavni zastopnik se bo v prihodnjih dnevih mudil tukaj. Ako želite, da Vas brezplačno obišče, da vidi predmet in govori z Vami, prosimo, da nas takoj obvestite.

POPOF ČAJ
najpripoznatija
RUSKA MARKA.

Ilustrovani narodni koledar

za leto 1907

je ravno izšel v založbi Zvezne tiskarne v Celju.
Cena broš. K 1[—], eleg. vezan K 1⁵⁰, po pošti 20 vin. več.
Zanimiva vsebina. ~ Okusna oprema.

Vsako leto razprodan

Najprimernejša darila za godove, birmo itd. so
Singerjevi šivalni stroji
Original **SINGER** Nähmaschinen
Man besichte die Fabrikmarke.
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.
stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.
Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega in umetnega vezanja
Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.
Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (20) 52-48

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

POZOR!

POZOR!

JOS. LAMPRET, ŠOŠTANJ
mizarska delavnica s stroji

priporoča svoje veliko zalogo popolnoma izgotovljenih **OKEN**, v velikosti do 1⁵⁰, 1⁶⁰, 1⁷⁰, 1⁸⁰, 1⁹⁰ in 2 m po konkurenčnih cenah. **VRATA** istotako izgotovljena v velikosti od 2, 2²⁰, 2³⁰ 2⁴⁰ m. V zalogi je zgotovljeno pohištvo.

Zagotavlja solidno in točno postrežbo. Načrte za okna in vrata pošilja na ogled.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižaa obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrť odstotke

Za **občinska in korporacijska posojia** v okrajih
Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

(48) 50-46

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot dosedaj **4%.**

Usojam si naznaniti posestnikom
hmeljišč da sem prevzel napravo

sušilnic za hmelj po patentu Hahn

t.j. po najnovejšem, dozda najboljšem
sistemu. Sušilnica je pri meni postav-
ljena in si jo vsakdo lahko ogleda.

Za obila naročila se priporoča

IVAN REBEK, ključavničar Celje.

(19) 52-48

Posojilnica v Celju "Narodni dom"

v lastni hiši

POSJOJILNICA v CELJU, ki je bila leta
1881 z neomejeno zavezo ustanovljena,
šteje sedaj nad **4100** zadruznikov,
kateri imajo vsega nad **88.000** kron
vplačanih deležev ter ima sedaj nad
6½ milijona kron hranilnih vlog in nad
330.000 K
rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega,
če tudi ni član zadruge ter jih
obrestuje po **4¼%**; posojilnica plačuje
rentni davek
sama, ne da bi ga odtegnila vloga-
teljem. Posojila daje na osebni ali
hipotekarni kredit, proti **5½%** in
5% obrestovanju.

Posojilnica v Celju uraduje vsak dan
dop. od 9. do 12. ure, izvzemši
nedelje in praznike.

Posojilnica v Celju
uraduje vsak dan dopoldne od
9. do 12. ure, izvzemši nedelje in praznike.